

لبیک برای امام

هیأت ترار انقلاب
اسلامی در بیانات
امام خمینی (ره)
و امام خامنه‌ای (مدظله العالی)

شماره هفتم، بهار ۱۳۹۴

مجموعه بیانات
رهبر معظم انقلاب
پیرامون اعتکاف

ارتباط‌گیری با خدا اصل باشد

آفتاب ۷
هیأت تراز انقلاب اسلامی در بیانات امام خمینی (ره) و امام خامنه‌ای (مدظله العالی)
شماره هفتم، بهار ۱۳۹۴

ارتباط‌گیری با خدا اصل باشد
مجموعه بیانات رهبر معظم انقلاب پیرامون اعتکاف
ویرایش و تنظیم: معاونت تولیدات رسانه ای جامعه ایمانی مشعر
طراح نامواره: علی ناصری
صفحه‌آرا: حسن ناصری
شمارگان: ۵۰۰۰ نسخه
قیمت: ۳۰۰۰ تومان (غیرقابل فروش)
استفاده از مطالب نشریه و تکثیر آن برای هیأت‌ها، در صورت ذکر منبع آزاد می‌باشد.

جامعه ایمانی مشعر
نشانی: قم، بلوار امین، کوچه ۱۰، پلاک ۲۰
تلفکس: ۰۲۵ ۳۲۹۲ ۸۹۵۱
کد پستی: ۳۷۱۶۶ ۳۷۱۵۱
سامانه پیامک: ۳۰۰۰۱۵۴۲
پایگاه اطلاع‌رسانی: www.1542.org
رایانامه: info@1542.org

بسم رب العرش العظيم

مقدمه:

مدتی پیش بود که با جمعی از دوستان پیرامون اعتکاف صحبت می‌کردیم و جمله یکی از دوستان که گفت «اصلاً اعتکاف را حضرت آقا راه انداختند»، برای من جالب توجه بود. از حدود سال ۷۵ حضرت آقا در خلال صحبت‌هایشان، اشاراتی به مسأله اعتکاف داشتند و توجه جامعه را به تدریج، به آن معطوف می‌نمودند. در سال‌های بعدی و در همان زمانی که خیلی‌ها، با اعتکاف مأیوس نبودند و شناخت کاملی از آن نداشتند، حضرت آقا به مسأله اعتکاف بهای بیشتری دادند و روز به روز بر تأکیدات و تأییدات امام خامنه‌ای بر اعتکاف افزوده می‌شد. تا جایی که از این شور و شوق جوانان به اعتکاف، به نیکی یاد می‌نمودند و آن را دلیلی بر عدم دوری قشر جوان از معنویت می‌دانستند. همین اهتمام حضرت آقا به این مسأله بود که صف‌های ثبت نام اعتکاف شلوغ شد و ذهن مسئولین امر را درگیر خودش نمود. هفتمین آفتاب همه بیاناتی را که در آنها حضرت آقا اشاره‌ای به اعتکاف داشتند، جمع‌آوری نموده است و در اختیار مخاطبین گرانقدر قرار می‌دهد.

انسان بتواند فرصت ارتباط صمیمی و خالص با خدای عالم را پیدا کند؛ اعتکاف این است؛ یعنی عبادتی است که جنبه‌ی ریاضت دارد. خیلی از عبادات همین‌جورند؛ جنبه‌ی ریاضت دارند. ریاضت‌هایی که انسان با طوع و رغبت بر خود تحمیل می‌کند تا درون خود را، معنویت خود را، دل خود را ارتقا ببخشد؛ این از جمله‌ی این‌چنین عبادت‌هایی است. حالا معمول ما سه روز است - که خب، فقها هم در این باره بحث کرده‌اند - منتها خب، ادامه دارد یعنی تا نه روز، ده روز، می‌توانند اعتکاف کنند. اشاره کردید جنابعالی^۱، پیغمبر اکرم ﷺ دهه‌ی آخر ماه رمضان را اعتکاف می‌کردند، می‌رفتند در مسجد و بیرون نمی‌آمدند و کارها را آنجا انجام می‌دادند. فرصت خوبی است؛ خوشبختانه اقبال مردم به این سنت خیلی بالا است؛ شوق جوان‌ها و عشق جوان‌ها حیرت‌انگیز است. من یادم است آن وقتی که ما در مشهد بودیم، اصلاً ندیده بودیم اعتکاف چه جوری است، شنیده بودیم؛ قم که رفتم در همین ایام‌البیض در مسجد امام^۲ اعتکاف می‌شد. شاید من یک وقت رفته بودم دیده بودم، طلبه‌ها می‌آمدند دو نفر، سه نفر، یک گوشه‌ای را انتخاب می‌کردند در آن شبستان مرحوم حاج ابوالفضل - آن شبستان بالایی - چادر می‌کشیدند؛ شاید مجموع افرادی که در آن شبستان اعتکاف می‌کردند به سی نفر، چهل نفر نمی‌رسید. البته بعدها که مسجد آقای بروجردی ساخته شد، بعضی‌ها ظاهراً آنجا هم می‌آمدند اعتکاف می‌کردند که آن را من ندیده بودم، لکن مسجد امام را دیده بودیم. این، همه‌ی مظهر این سنت پر مغز پر معنا در آن دوره بود: مخصوص قم، آن هم با این تعداد اندک. امروز شما بروید دانشگاه‌های کشور را نگاه کنید - حالا غیر از مسجد

در این سه روز، ارتباط‌گیری با خدا اصل باشد

نهادهایی که در جمهوری اسلامی پدید آمد و نهال‌هایی که سر کشید در زمینه‌ی اجتماعی و فرهنگی و دینی، یکی دو تا نیست و بحمدالله نظام جمهوری اسلامی و انقلاب اسلامی نشان داد که در زمینه‌های گوناگون، قدرت تولید دارد، قدرت سازندگی دارد. همین نهادسازی یکی از مظاهر قدرت تولید است؛ یکی از همین نهادها مسئله‌ی اعتکاف است که شما آقایان بحمدالله متصدی و مباشر آن هستید.

اعتکاف در واقع یعنی [خود را محبوس کردن در یک مکان محدود و ایجاد محدودیت در خود، عُکُوف یعنی بسته بودن؛ خود را به یک نقطه‌ای منحصر کردن، برای اینکه خلوتی در دل به وجود بیاید که

این سه روز را بگذاریم
برای جهات معنوی. حالا بعد
آمدند بیرون، خیلی میدان‌های
دیگر و عرصه‌های دیگر زندگی
هست که انسان در آن عرصه‌ها در
جامعه وارد می‌شود، اما در این سه
روز، ارتباط‌گیری با خدا اصل
باشد.

هم دارند؛ اشاره کردید، یکی از موضوعاتی که در این جشنواره‌ی شما بنا است مورد بررسی قرار بگیرد، آسیب‌شناسی بود؛ این آسیب‌شناسی را جدی بگیرید. اعتکاف جای عبادت است؛ البته عبادت فقط هم نماز خواندن نیست؛ تماس خوب با معتکفین، ارتباط دوستانه و برادرانه، فراگیری از آنها، تعلیم‌دهی به آنها، معاشرت اسامی را تجربه کردن و آموختن؛ همه‌ی این‌ها فرصت‌هایی است که در اعتکاف ممکن است پیش بیاید؛ [برای] این باید برنامه‌ریزی بشود. مهم‌ترین کار، برنامه‌ریزی است. اگر چنانچه برنامه‌ریزی نشد و کمک نشدند این جمع جوان مشتاق و شوریده‌ای که برای اعتکاف وارد این مسجد شده‌اند، این نیروها هدر خواهد رفت و احیاناً زیان‌آفرین خواهد شد. برنامه‌ریزی هم باید، هم هوشمندانه باشد، هم با توجه به معنای اعتکاف باشد. حالا فرض کنیم مثلاً یکی بیاید برنامه‌ریزی کند که برای این اعتکاف فیلم نشان بدهیم! خب، فیلم که همه جا آدم می‌بینند؛ فیلم که احتیاج به روز ایام‌البیض و در مسجد و مانند این‌ها ندارد. اعتکاف برای نزدیک شدن به خدا است. شما ببینید چه کار

گوهرشاد و مسجد جمکران و مساجد مهم دیگر و جاهای دیگری در این سه روز، ارتباط‌گیری با خدا اصل باشد که هجوم جمعیت است؛ در این مساجد دانشگاه‌ها، مسجد دانشگاه تهران و جاهای دیگر- دانشجویهای ما، جوان‌های ما، از مدتی پیش صف کشیده‌اند، نوبت می‌گیرند و نوبتشان نمی‌رسد، یعنی جا نیست، وسیله نیست برای اداره‌ی آنها؛ این شوق عمومی به این عبادت، این جور است؛ خب، این یکی از برکات الهی است. بحمدالله خدای متعال این زمینه را فراهم کرده و این توفیق را داده و مغناطیس محبت الهی و ذکر الهی، دل‌های جوان‌ها را به خودش جذب کرده؛ این را باید مغتنم شمرد. این یک فرصت است. همه‌ی فرصت‌های ما در درون خودشان تهدیدهایی

می‌توانید بکنید که هم دل او به خدا نزدیک بشود، هم مغز و ذهنش به خدا نزدیک بشود؛ که طبعاً وقتی انسان در درون، در دل، در باطن با خدای متعال انس پیدا کرد، در ظاهر او هم اثر می‌گذارد و در ظاهر هم نشان داده می‌شود. وقتی حالت خشوع به انسان دست داد، خضوع هم به دنبال خشوع می‌آید؛ و این آن وقت در زندگی اثر می‌گذارد؛ این جوانی که بعد از این سه روز از اعتکاف آمد بیرون، پاکیزه می‌شود، شستشو می‌شود و می‌آید بیرون؛ طهارتی پیدا می‌کند معنای او؛ این برایش ذخیره است. این خیلی چیز با عظمت و مهمی است: سه روز روزه‌داری، و انقطاع از دنباله‌های متعارف زندگی، و توجه به خدای متعال و به معنویات و به معارف و به توحید؛ این‌ها خیلی باارزش است. مراقب باشید این درست انجام بگیرد، درست هدایت بشود؛ گویندگان خوبی باشند، بروند حرف بزنند، معارف دینی را به آن‌ها یاد بدهند. از جنجال‌های گوناگونی [هم] که در حاشیه‌سازی‌های معمول جامعه نقش دارند، پرهیز بشود و این سه روز را بگذاریم برای جهات معنوی. حالا بعد آمدند بیرون، خیلی میدان‌های دیگر و عرصه‌های دیگر زندگی هست که انسان در آن عرصه‌ها در جامعه وارد می‌شود، اما در این سه روز، ارتباط‌گیری با خدا اصل باشد و [برای

آن برنامه‌ریزی بشود؛ این آن چیزی است که [اصل است] و ان‌شاءالله بیشتر هم خواهد شد.

البته خب، پشتیبانی و پذیرایی و مانند این‌ها هم خوب است. البته شنیده‌ام؛ بعضی از این مساجد کانه از این شوق و ذوق مردم استفاده می‌کنند، یک پول‌های زیادی از این کسانی که می‌روند می‌گیرند؛ این جور هم نباید باشد. پول گرفتن از آن‌ها عیب ندارد، بهتر همین است - کاری که مردم کمک مالی بکنند و اشتراک مالی پیدا کنند، اصلاً برکت پیدا می‌کند. از خصوصیات پول مردم و کمک مردم، برکت داشتن است - منتها مراقبت کنند که این به یک دستگاه پول‌سازی و مانند این‌ها تبدیل نشود. امیدواریم ان‌شاءالله خدای متعال توفیقات معتکفین ما را روزبه‌روز افزایش بدهد؛ ان‌شاءالله بارش رحمت الهی بر دل‌های آن‌ها در درجه‌ی اول، و به برکت این جوان‌ها بر دل‌های سیاه ما نازل بشود و بتوانیم ما هم از نورانیت آن‌ها و از معنویت آن‌ها بهره ببریم؛ و خداوند به شما دوستان هم که در کار اعتکاف فعال هستید کمک کند و بتوانید به بهترین وجهی این کار را و این صدقه‌ی جاریه را ان‌شاءالله انجام بدهید. والسلام علیکم و رحمة الله.

۱- مدیر حوزه‌های علمیه‌ی سراسر کشور

۲- مسجد امام حسن عسکری (علیه‌السلام)

۹۲/۰۲/۱۵ بیانات در دیدار اعضای ستاد مرکزی اعتکاف و اعضای سوّمین جشنواره‌ی سراسری علمی فرهنگی اعتکاف

در محیط دانشجویی جوان، پرداختن به معارف دینی، پرداختن به الگوهای دینی، توسلات به پروردگار، توسلات به ائمه علیهم السلام، خواندن دعای عرفه، برگزاری مراسم اعتکاف و خواندن نماز جماعت، بسیار خوب است. البته این را هم عرض بکنم؛ در مراسم مذهبی به روح مراسم توجه کنید؛ فقط صورت‌سازی نباشد؛ انسان شعری بخواند، اشکی بگیرد یا بریزد. روح دعا و نماز عبارت است از ارتباط با خدا، آشنا شدن با خدا، بهره بردن از معنویت، پاکیزه کردن و پیراستن روح، و پالایش کردن ذهن از وسوسه‌ها. نماز را با توجه و اول وقت بخوانید. تحجر بد است؛ فکر نکردن در لایه‌های زیرین ظواهر، عیب بزرگی است؛ مواظب باشید به این عیب دچار نشوید. حرف‌های زیادی در این زمینه مطرح است که چون وقت نماز نزدیک است، از آن‌ها می‌گذرم. گفت: «یک سینه حرف، موج زند در دهان ما». ما با شما خیلی حرف داریم؛ ولی متأسفانه مجال زیادی نیست.

سؤال: آیا اعتکاف در اسلام موجب سکون نیست؟
 جواب: ابدأ این‌طور نیست، اعتکاف این است که شما غذای خانه و راحتی خانه و همه چیز دست بکشید و در مسجد به تن خود ریاضت بدهید این نه تنها سکون نیست، بلکه یک حرکتی است، وانگهی اعتکاف را همیشه نگفته‌اند بکنید، اگر خیلی هم همت داشته باشید هر ماهی مثلاً یک روز یا دو روز یا سه روز، اگر کسی همیشه برود اعتکاف کند، این قطعاً حرام است، اما در این حد و به قدر نمک طعام انسانی که سرگرم مادیات زندگی است، خودش را از مادیات و از راحتی خانه و زندگی جدا کند. در یک مسجدی فرض سه روز و سه شب بماند این خودش یک حرکت معنوی و خودسازی است که خودسازی چیز بسیار مهمی است.

اعتکاف بیشتر یک کار فردی است؛ ایجاد یک ارتباط با خداست.
جوری نشود که برنامه‌های جمعی این مراکز اعتکاف،
حال خلوت و حال ارتباط فردی و قلبی با خدا را در افراد ضعیف بکند یا بگیرد.
مجال بدهند؛
وقت بگذارند؛
بگذارند این جوان‌ها قرآن بخوانند، نهج‌البلاغه بخوانند، صحیفه‌ی سجادیه بخوانند.

انسان از این راه
هست که به کمال مطلوب
و غایت خلقت خود دست
خواهد یافت. موفقیت در همه
میدان‌های زندگی هم به
همین وابسته است.

تدین جامعه، تدین جوانان ما، در امور دنیایی هم به ملت و به جامعه کمک می‌کند

عزیزان من! این را همه بدانند؛ تدین جامعه، تدین جوانان ما، در امور دنیایی هم به ملت و به جامعه کمک می‌کند. خیال نکنند که متدین شدن جوانان، اثرش فقط در روزهای اعتکاف در مساجد یا در شب‌های جمعه در دعای کمیل است. اگر یک ملت جوانانش متدین باشند، از هرزگی دور خواهند شد؛ از اعتیاد دور خواهند شد؛ از چیزهایی که جوان را زمین‌گیر می‌کند، دور خواهند شد؛ استعداد آن‌ها به کار می‌افتد، کار می‌کنند، تلاش می‌کنند؛ در زمینه‌ی علم، در زمینه‌ی فعالیت‌های اجتماعی، در زمینه‌ی فعالیت‌های سیاسی، کشور پیشرفت می‌کند. در اقتصاد هم همین جور است، روحیه‌ی معنویت و تدین، نقش بسیار مهمی دارد.

۹۰/۱/۱ بیانات در حرم مطهر رضوی در آغاز سال ۹۰

دوستان عزیز! من به شما عرض بکنم؛ انس با قرآن و تدبر در قرآن، همچنین تدبر در ادعیه‌ی مأثور های که اعتبار دارد - مثل صحیفه‌ی سجادیه و بسیاری از دعاها - در تعمیق معرفت دینی خیلی نقش دارد. تعمیق معرفت دینی خیلی مهم است. یک وقت یک کسی همین‌طور روی احساسات، در نماز جماعت هم ممکن است شرکت کند، در اعتکاف هم شرکت کند، در مجلس عزای حسینی هم شرکت کند، در فلان تظاهرات دینی هم شرکت کند، اما این معرفت در عمق جان او وجود نداشته باشد؛ لذا سر یک پیچی، سر یک دست‌اندازی، یک‌هوا می‌بینید که از جا در می‌رود؛ این به خاطر این است. ما

نظایرش را زیاد دیدیم. توی همین مجموعه‌های انقلاب، اوایل انقلاب کسانی

بودند که از ماها که ریش داشتیم و عمامه داشتیم و این‌ها، به نظر می‌رسید که این‌ها متدین‌تر و مقیدتر و پابندتر و نسبت به دین متعص‌ترند؛ بعد یک وقت - هما‌نطوری که عرض کردم - یک دست‌اندازی پیش آمد، یک‌هوا دیدیم تا برش در رفت! خوب، پیداست که چفت‌ویست محکمی نداشته. بنابراین تعمیق معرفت دینی، خیلی مهم است؛ انس با معارف اسلامی، خیلی مهم است. این هم یک بخش کار فرهنگی است که باید ترویج شود. این‌ها متولی می‌خواهد، متول باش هم شما پیدا؛ هیچ‌کس دیگر نیست. یعنی شما مدیران و رؤسای گروه‌های تحقیقی، متولی این کار هستید. این کار را نمی‌شود به شکل اداری درست کرد و مثلاً تزریق کرد به یک مرکز علمی و محیط علمی؛ این را باید بنشینید برایش فکر کنید؛ این‌ها خیلی مهم است.

۱۳/۱۱/۸۷ بیانات در دیدار وزیر علوم و استادان دانشگاه تهران

من خدا را شاکرم که می‌بینم مردم ما و بخصوص جوانان ما، دلشان به سمت معنویت، به سمت خدا، به سمت دعا و به سمت تضرع متمایل است. امروز روز سیزدهم رجب است؛ روز شروع اعتکاف است. شما ببینید هزاران نفر جوان ما، امروز رفته‌اند و در مساجد گوناگون - در سرتاسر این کشور - نشسته‌اند و مشغول اعتکاف شده‌اند؛ با دهان روزه، با شکم خالی و لب‌های تشنه، در این هوای گرم با خدای متعال تضرع می‌کنند و حرف می‌زنند. این خیلی ارزش دارد؛ این اعتکاف را ملت ما خیلی قدر بدانند.

وقتی اعتکاف می‌کنید،
وقتی روزه می‌گیرید، وقتی
اجتماعات مذهبی تشکیل
می‌دهید، باید همراه با توجه
به خدای متعال و همراه با
اخلاص باشد. کلید موفقیت
این‌هاست.

صحیفه‌ی سجادیه، استفاده کنند؛ بخوانند؛ تأمل کنند.
این‌ها فقط دعا نیست؛ درس است؛ این کلمات امام سجاد علیه السلام - و همه‌ی
ادعی‌های که از ائمه علیهم السلام مأثور است و به‌دست ما رسیده است - پر است
از معارف.

پس ماه رجب است، ماه عبادت است، ماه توسل به پروردگار است، ماه
تضرع است؛ و در این راه، ماه تشبیه به امیرالمؤمنین علیه السلام است. با خدا
ارتباطمان را قوی کنیم تا در میدان‌های زندگی بتوانیم با اراده‌ی محکم،
با قدم استوار و با ذهن روشن، وارد هر میدانی بشویم.
یک ملت برای اینکه بتواند سیادت و عزت خود را به‌دست بیاورد؛ باید
اراده‌ی مصمم داشته باشد و بداند چه می‌خواهد و قلب او مطمئن باشد
به یاد خدا.

۸۷/۰۴/۲۶ بیانات در دیدار اقشار مختلف مردم در سالروز میلاد حضرت علی علیه السلام

من همین‌جا به مسئولین مربوط در این امور اعتکاف‌ها
یک سفارشی بکنم:

اگرچه که اجتماع هزاران نفر در جاهای مختلف یک
فرصت خوبی است و شنیده‌ایم بعضی از مسئولین
مساجد، در این فرصت‌ها برنامه‌های جمعی‌ای می‌گذارند
که مثلاً افراد، بیشتر استفاده بکنند؛ لکن من می‌خواهم
عرض بکنم این برنامه‌های جنبی مراکز اعتکاف، جوری
نباشد که با خلوت هر کدام از معتکفین منافات پیدا
کند. این اعتکافی که جوان‌ها انجام می‌دهند، در واقع
دارند با خدا خلوت می‌کنند. اعتکاف بیشتر یک کار
فردی است؛ ایجاد یک ارتباط با خداست. جوری نشود
که برنامه‌های جمعی این مراکز اعتکاف، حال خلوت
و حال ارتباط فردی و قلبی با خدا را در افراد ضعیف
بکند یا بگیرد. مجال بدهند؛ وقت بگذارند؛ بگذارند این
جوان‌ها قرآن بخوانند، نهج‌البلاغه بخوانند، صحیفه‌ی
سجادیه بخوانند. خصوصاً من در این ایام اعتکاف،
صحیفه‌ی سجادیه را توصیه می‌کنم. این صحیفه‌ی
سجادیه واقعاً کتاب معجزنشانی است. خوشبختانه حالا
ترجمه هم شده و ترجمه‌هایی هست. سال گذشته
ترجمه‌ی خوبی از صحیفه‌ی سجادیه را به من دادند و
آن را دیدم؛ ترجمه‌ی بسیار خوبی است. از این معارف
موجود در دعاهای حضرت علی بن‌الحسین علیه السلام در

در باب طراوت معنوی، امسال ملت عزیز ما، در همه‌ی جای کشور، ماه رمضان بسیار باصفا و باحالی را گذرانید؛ مجالس نماز و قرآن، مجالس دعا و توسل، و مجالس احیاء و شب‌زنده‌داری در شب‌های قدر، رونق به یادمانی‌ای داشت. در سرتاسر کشور، در شهرها، در روستاها و در همه‌ی نقاط این کشور بزرگ، ملت ما - مخصوصاً جوانان - در این شب‌ها جان‌ودل خود را در آب توبه شستشو دادند. خبرهای موثق و مطمئنی که در اختیار بنده است و گزارش‌هایی که در حکم مشاهده‌ی با چشم است، نشان می‌دهد که در مساجد تهران و شهرستان‌ها و در همه‌ی عبادتگاه‌های کشور، جوانان ما در شب‌های قدر از همه‌ی انواع سلاطین گوناگون مردم، با هر هیئت و قیافه و ریختی، با هر احساس و گرایشی، این شب‌ها دل خودشان را برداشتند و به مساجد آمدند و با خدای خود راز و نیاز کردند. این صفای جوانی، این نورانیت دل‌های جوان، این میل به قرب الهی و توجه و تکلم با خدای متعال در میان جوانان ما، یک نعمت بسیار بزرگ است و بحمدالله این نعمت هست و روزبه‌روز هم بیشتر شده است. در روزهای آخر ماه مبارک رمضان، در برخی از مساجد کشور، هزاران نفر اعتکاف کردند؛ شب و روز را به ذکر و عبادت گذراندند و هزاران ختم قرآن انجام گرفت. درباره‌ی این شستشوی معنوی و طهارت دل‌های جوانانمان دو نکته را عرض کنیم:

یک نکته این است که همه‌ی مردم و بالخصوص جوانان عزیز، این ارتباطی را که به برکت این روزهای مبارک و شب‌های نورانی با خدای متعال پیدا کرده‌اند، نگذارند قطع شود؛ این رابطه‌ی با خدا را حفظ کنید. وسیله‌ی حفظ این رابطه هم در اختیار همه هست. اگر همین نماز پنج‌گانه، با توجه، با حضور

قلب و با این توجه که در مقابل خدا ایستاده‌ایم، خوانده شود، بهترین رابطه است و روزبه‌روز دل شما را نورانی‌تر خواهد کرد. آن جوان‌هایی که شب‌های قدر در مساجد، حسینیه‌ها و حرم‌های مطهر گرد هم آمدند، گریه کردند، دعا خواندند، قرآن سر گرفتند، احیاء گرفتند و دل‌هایشان را با نور محبت الهی نورانی کردند، این رابطه را حفظ کنند، که از آن بهره‌مند خواهند شد. ان‌شاءالله در طول زمان، در سال‌های دیگر، روزبه‌روز این رابطه بیشتر خواهد شد؛ انسان از این راه هست که به کمال مطلوب و غایت خلقت خود دست خواهد یافت. موفقیت در همه میدان‌های زندگی هم به همین وابسته است.

نکته دوم این است که در این توجه‌هایی که می‌شود، در این مناجات‌ها، راز و نیازها و درخواست‌هایی که از خدا می‌کنید، همه‌جور حاجت را می‌شود از خدا خواست و باید خواست؛ حتی حاجت‌های کوچک. اما این درخواست خود

یک نکته‌ی دیگر در مسئله‌ی مهدویت این است که عقیده‌ی ما این است که امام زمان علیه السلام متوجه و ناظر بر رفتار و عمل ماست؛ اعمال ما بر او عرضه می‌شود. این جوان‌های مؤمن ما که در میدان‌های مختلف - چه در میدان معنویت و عبادت و معرفت، چه در میدان کار و تلاش، چه در میدان مبارزه و سیاست، چه در میدان جهاد؛ آن روزی که جهاد مورد احتیاج بود - این جور از خودشان اخلاص و شادابی نشان می‌دهند، امام زمان علیه السلام را خرسند و خوشحال می‌کنند. این که مردم در کشور اسلامی - حالا در کشور مسلمان ما - تلاششان این است که بر اداره‌ی کشور، بر پیشرفت امور کشور نظارت داشته باشند، تصمیم بگیرند، اقدام کنند، وارد میدان بشوند؛ و میدان را رها نمی‌کنند که دیگران بیابند و برای آن‌ها تصمیم بگیرند؛ اجازه نمی‌دهند که امتداد خواست‌های استکباری و استعماری در داخل کشور سرنوشت آن‌ها را معین بکند، امام زمان را خوشحال می‌کنند؛ امام زمان ناظر است و می‌بیند. انتخابات شما را امام زمان دید؛ اعتکاف شما را امام زمان دید؛ تلاش شما جوان‌ها را برای آزی نبندی نیمه‌ی شعبان، امام زمان دید؛ حضور شما زن و مرد را در میدان‌های گوناگون، امام زمان دیده است و می‌بیند؛ حرکت دولتمردان ما را در میدان‌های مختلف، امام زمان می‌بیند و امام زمان از هر آنچه نشانه‌ی مسلمانی و نشانه‌ی عزم راسخ ایمانی در آن هست و از ما سر می‌زند، خرسند می‌شود. اگر خدای نکرده عکس این عمل بکنیم، امام زمان را ناخرسند می‌کنیم. ببینید، چه عامل بزرگی است.

۲۹/۶/۸۴ بیانات در دیدار اقشار مختلف مردم به مناسبت نیمه‌ی شعبان

را به این حاجات کوچک منحصر نکنید؛ حاجات بزرگتری هست، آن‌ها را از یاد نبرید. بزرگترین آن‌ها «مغفرت الهی» است؛ از خدا بخواهید که آثار به‌جامانده‌ی از تخلف و گناه را از دل‌وجان ما برطرف بفرماید؛ از خدا بخواهید که راه توبه را برای شما هموار کند. حاجت بزرگ دیگر «محبت الهی» است؛ مقام حُبّ الهی را از خدای متعال طلب کنید. حاجت بزرگ دیگر «اصلاح امور امت اسلامی» است؛ از خدا بخواهید خدای متعال امور همه‌ی مسلمان‌ها نه فقط ملت ایران را - و همه‌ی کشورهای اسلامی را اصلاح کند؛ بلکه از خدای متعال هدایت بشریت را به راه راست بخواهید. این دعاها اقبال استجابت زیادی دارد و همین دعاها اثر می‌کند؛ راه‌ها را باز می‌کند؛ وسایل را آسان می‌کند و ما را در رسیدن به این مطلوب‌های بزرگ کمک می‌کند.

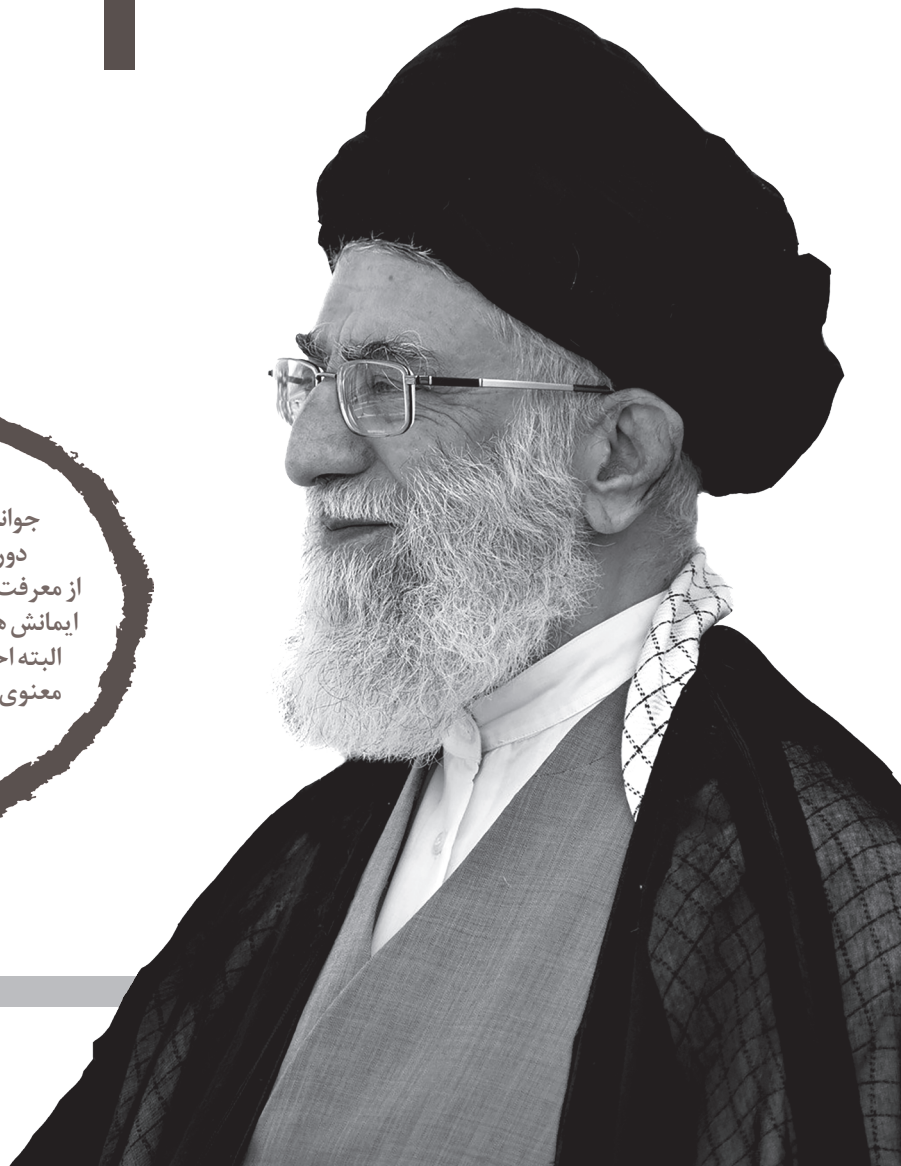
۸۵/۰۸/۰۲ بیانات در خطبه‌های نماز عید سعید فطر

وقتی در آنجا سخنرانی می‌شود، باید در جهت تعمیق فکر و اندیشه باشد. من به شما برادران و خواهران عزیز - که فرزندان من هستم - مؤکداً توصیه می‌کنم که به عمق‌ها توجه کنید و آن را بطلبید؛ از ظواهر هم دست نکشید. این خطاست که کسی خیال یا توهم کند که باید باطن را درست کرد، ظاهر مهم نیست؛ نخیر، همین ظاهر، انسان را به وادی‌های گوناگونی می‌کشاند. ظاهر دینی، ظاهر اسلامی، پایندی به تعبد دینی، همین مجالس دعا، همین مجالس توسل به ائمه علیهم‌السلام لازم است؛ منتها همه‌ی این‌ها را با دانایی همراه کنید. در مجلس روضه‌خوانی و سینه‌زنی بسیج وقتی شعر خوانده می‌شود، باید با معنا، با مضمون، جهت‌دار و همراه با درس باشد. وقتی در آنجا سخنرانی می‌شود، باید در جهت تعمیق فکر و اندیشه باشد. وقتی نماز جماعت می‌خوانید، نماز شما باید همراه با توجه به پروردگار و خشوع در مقابل او باشد. وقتی اعتکاف می‌کنید، وقتی روزه می‌گیرید، وقتی اجتماعات مذهبی تشکیل می‌دهید، باید همراه با توجه به خدای متعال و همراه با اخلاص باشد. کلید موفقیت این‌هاست. اگر این نباشد، همان چیزی بر سر انسان خواهد آمد که دیدید بر سر عده‌ای آمد. عده‌ای در اول انقلاب خیلی تند و داغ و پرشور بودند، اما متأسفانه فکر دینی آن‌ها عمق نداشت؛ با اولین باد سردی که از طرف تبلیغات دشمنان آمد، برگ و بار انقلابی‌شان

ریخت و جوشش انقلابی‌شان تمام شد! بعضی‌ها صدوهشتاد درجه این طرف غلتیدند. من یک‌وقت به یکی از این آقایان گفتم که شماها اوایل انقلاب در زمینه‌ی مسائل اقتصادی چپ‌چپ بودید و ما از تندروی‌های چپ‌گرایی شما را منع می‌کردیم؛ اما الان شما رفته‌اید منتها الیه جهت مقابل، و شده‌اید راست‌راست! ما همان‌جایی که قبلاً بودیم ایستاده‌ایم و باز شما را از تندروی‌های راست‌گرایانه منع می‌کنیم! این به‌خاطر نداشتن عمق است؛ به این دلیل است که ریشه‌ی اعتقادی و فکری وجود ندارد.

۸۴/۰۲/۰۵ بیانات در دیدار جمعی از دانشجویان بسیجی

جوانی که پرور شیافته
دوران انقلاب است،
از معرفت دینی برخوردار است؛
ایمانش هم ایمان عمیقی است؛
البته احتیاج دارد که تغذیه
معنوی و فکری دائمی شود.

مسجد، هم مدرسه است، هم دانشگاه، هم مرکز تفکر و تأمل، هم مرکز تصفیه روح علاوه بر آن، مسجد فقط برای نماز نیست؛ در مسجد انواع عبادات هست. از جمله آن عبادات، تفکر است که «تفکر ساعة خیر من عبادة سنة»، یا در بعضی از روایات است که «من عبادة اربعین سنة»، یا «سبعین سنة» - البته فکر کردن درست - افراد مسجد برو، این فکر را به وسیله شنیدن سخنان عالم دین و فقیه به دست می آورند.

بنابراین مسجد، هم مدرسه است، هم دانشگاه، هم مرکز تفکر و تأمل، هم مرکز تصفیه روح، هم مرکز خلوص و مرکز اتصال بنده به خداست. ارتباط زمین و آسمان است. جایی است که انسان خود را به منبع لایزال فیض و قدرت وصل می کند. انسان در مسجد، خود را به خدا متصل می کند. بنابراین باید قدر مساجد را دانست. باید در مساجد حضور پیدا کرد. بحمدالله به برکت انقلاب در این سال های اخیر، این معنا زیاد شده و کیفیت پیدا کرده است. همه شنیدید که امسال در ایام اعتکاف در ماه مبارک رجب، در بسیاری از مساجد سراسر کشور، جوانان ما، زنان و مردان از قشرها و سنین مختلف، رفتند و در مسجد ماندند؛ سه روز روزه گرفتند و با خدا مانوس شدند. بعد از آن هم با گریه و اشک و آه، مسجد را وداع گفتند و بیرون آمدند، تا برای سال آینده آماده شوند.

سال آینده آماده شوند.
۷۵/۱۰/۱۹ بیانات در دیدار مردم قم

روحانیون خوش فکر و دانشگاهیان مؤمن باید در مقابل ایمان جوانان احساس مسؤولیت کنند چه چیزی موجب می شود که با این بمباران فرهنگی ای که سال گذشته در مجموع های از مطبوعات زنجیره ای علیه مذهب و علیه فکر مذهبی و علیه انقلاب و علیه امام و علیه همه چیز صورت گرفت، وقتی روزهای اعتکاف ماه رجب فرا رسید، مسجد دانشگاه تهران جزو شلوغ ترین مراکز اعتکاف شود؟ چه کسی به جوانان گفت بروید اعتکاف کنید؛ سه روز روزه بگیرید و از مسجد بیرون روید و وقتتان را در آنجا به عبادت و ذکر و دعا و تضرع و توسل بگذرانید؟ چه کسی به جوانان بخشنامه کرده بود؟ من خبر دارم که در رشت

ابزارها و
فعالیت‌ها و کارهای
فرهنگی باید در اختیار
جوانان قرار گیرد. روحانیون
خوش فکر و دانشگاہیان مؤمن
باید در مقابل ایمان جوانان
احساس مسؤولیت
کنند

دشمن می‌خواهد که مردم ما - بخصوص جوانانمان - از معنویات دور شوند
من در سال گذشته، به نکته‌ای توجه کردم و آن این است که جوانان
ما، در عرصه‌هایی که برای دشمنانمان هیچ خوشایند نیست، حضور
جدی و فعالی دارند. مثلاً در عرصه معنویات، دشمن می‌خواهد که مردم
ما - بخصوص جوانانمان - از معنویات دور شوند. ما در سال گذشته،
خبرهای موثقی داشتیم که مجالس و اجتماعات دینی و عبادی و مساجد
و نمازهای جماعت، از حضور جوانان سرشار و مشحون است. حتی مثلاً
اعتکاف که یک مستحب بسیار مهمتی است و مخصوص کسانی بوده است
که در گذشته، به امور مستحبیه توجه زیادی می‌کردند. در سال گذشته
دیدیم که جوانان - حتی جوانان دانشجو اعتکاف می‌کنند و تعداد اعتکاف
کنندگان زیاد بودند. بنابراین، جوانان ما به معنویات توجه کردند.

۷۵/۰۱/۰۱ پیام به مناسبت آغاز سال ۱۳۷۵

هم مساجد و مجامعی وجود دارد که قبله امید جوانان
است؛ به آنجا می‌روند و استفاده معنوی می‌برند.
جوانی که پرور شیافته دوران انقلاب است، از معرفت
دینی برخوردار است؛ ایمانش هم ایمان عمیقی است؛
البته احتیاج دارد که تغذیه معنوی و فکری دائمی
شود. بله، این چیزی را که در نامه خطاب به بنده
نوشته بودند و مقداری از آن خوانده شد، تصدیق
می‌کنم. ابزارها و فعالیت‌ها و کارهای فرهنگی باید
در اختیار جوانان قرار گیرد. روحانیون خوش فکر و
دانشگاه‌یان مؤمن باید در مقابل ایمان جوانان احساس
مسؤولیت کنند.

۸۰/۰۲/۱۲ بیانات در دیدار جوانان و فرهنگیان در مصلى رشت

جوانان گاهی از پدرانشان دین‌دارترند!

مسئله دین مردم هم مهم است. این مردم دین دارند؛ اما یک عده می‌خواهند وانمود کنند که مردم به دین اعتنائی ندارند! نه؛ این‌طور نیست. این مردم همان مردمی هستند که رژیم پهلوی پنجاه سال تلاش خودش را در دین‌زدایی در این کشور صرف کرد؛ اما نتوانست. بعد از پنجاه سال، همین مردم برای دین و به نام دین، پشت سر یک مرجع دینی قیام کردند؛ نظام اسلامی را سرپا کردند؛ پرچم اسلام را بلند کردند؛ دنیا را متوجه عزت اسلام کردند و خودشان را در چشم مسلمانان دنیا - بلکه غیرمسلمانان - عزیز کردند. آیا این ملت از دین دست برمی‌دارد؟! خیال می‌کنند که جوانان بی‌دین‌اند! جوانان گاهی از پدرانشان دین‌دارترند! این تظاهرات عظیمی که به‌عنوان مسائل مذهبی انجام می‌گیرد، این مجالس عظیم مذهبی، این

دشمن هم اعتکاف دانشجویان در مسجد دانشگاه را دید

امروز دستگاه استکبار حقیقتاً با همه وجود، از هیمنه و هیبت این انقلاب عظیم و این ملت بزرگ، خائف و لرزان است. ملتی با این عظمت؛ همین ملتی که نوزده سال با این همه سختی‌ها مقاومت کرده است، دیدید که امسال بیست‌ودو بهمن - سالگرد انقلاب - را با چه شکوهی برگزار کرد! دیدید که این ملت، مظاهر انقلاب را چگونه گرامی می‌دارد! دیدید که علیرغم آن همه تلاش دشمنان، جوانان ما، دانشجویان ما، کارگران ما و قشرهای مختلف مردم، چگونه مظاهر مذهب را، دین را و تعبد را بزرگ می‌شمارند! این‌ها را دشمن هم دید. دشمن هم اعتکاف دانشجویان در مسجد دانشگاه را دید؛ مساجد پر از معتکفان را که اکثر آن‌ها جوانان بودند، دید. دشمن از این‌ها می‌لرزد. همه این‌ها ابعاد مختلف عظمت این انقلاب، عظمت آن پیام و عظمت آن امام است.

۷۷/۰۲/۰۹ بیانات در دیدار جمعی از کارگران و معلمان

آنچه یک ملت از این
 طریق و از طرق معنوی به دست
 می آورد، یک پشتوانه‌ای می‌شود،
 ذخیره‌ای می‌شود برای اینکه بتواند در
 همه‌ی میدان‌های زندگی، با اراده‌ی راسخ
 و با عزم مقاوم، در مقابل مشکلات
 پیش برود؛ بن‌بست‌ها را باز کند،
 کارهای بزرگ انجام دهد.

مردم در سابق، از حالا دین‌دارتر و با اخلاق‌تر بودند! این، دروغ است
 نقطه سوم هم بی‌اعتقادی مردم به اسلام و نظام و ایمان اسلامی است. این
 راه هم به شدت تبلیغ می‌کنند، خوب؛ در داخل کشور، جوانان ما، دانشجویان
 ما، همین دانشگاه تهران ما، همین مسجد دانشگاه، شاهد عبادت و راز و نیاز
 و نماز جماعت و اعتکاف و روزه‌داری برجسته‌ترین جوانان این مملکت است.
 بهترین جوانان هر کشور، جوانانی هستند که صاحب فکر و با اندیشه باشند.
 قاعدتا و غالباً در میان دانشجویان، این‌طور کسانی به‌صورت وافر پیدا می‌شوند؛
 البته در بین غیردانشجویان هم این‌طور جوانان خوب هستند. ولی در زمان

دعاها، همه نشانه دین‌داری جوانان است. در این چند
 سال اخیر، در شهرهای مختلف، ده‌ها هزار جمعیت -
 که اغلب آن‌ها جوان‌اند - دعای امام حسین در روز
 عرفه را خواندند و زار زار اشک ریختند. دل‌های این
 جوانان - دختر و پسر - پاک و روشن است؛ زود و
 راحت با خدا ارتباط پیدا می‌کنند؛ آیا این‌ها بی‌دین‌اند!
 سنت اعتکاف در میان مردم ما نبود؛ اما چند سال
 است که در ایام اعتکاف، در خیلی از شهرها مساجد
 عمده پر از معتکفانی می‌شود که اغلب جوان‌اند.
 نخیر؛ جوانان ما اغلب متدین‌اند و آحاد ملت به دین و
 ارزش‌های دینی پایبندند.

بیانات در دیدار اقشار مختلف مردم

قدیم - زمان ما که جوان بودیم - در میان دانشجویان، در دانشگاه تهران و بعضی دانشگاه‌های دیگر و در همه ایران، شاید هزار نفر اعتکاف نمی‌کردند! در قم که مرکز دین و عبادت بود، شاید چند صد نفر طلبه اعتکاف می‌کردند. معمول نبود؛ مردم دور بودند. عزیزان من! من این راه همین‌جا بگویم که دست‌هایی - تبلیغات دروغین و گاهی احمقانه و گاهی خبیثانه - می‌خواهند این‌طور وانمود کنند که مردم در سابق، از حالا دین‌دارتر و با اخلاق‌تر بودند! این، دروغ است. سابق یعنی چه وقت؟ یعنی دویست سال قبل؟ بله، ممکن است؛ البته آن را هم ما چیزهایی شنیده‌ایم، ندیده‌ایم. آن سابقی که ما یادمان است - پنجاه سال قبل، چهل سال قبل، سی سال قبل - انسان که در ماه رمضان به شهر تهران وارد می‌شد، اصلاً حال و هوای روزه در این شهر نبود! مردم راه می‌رفتند و راحت سیگار می‌کشیدند، غذا می‌خوردند، ساندویچ می‌خوردند! اصلاً کسی احساس نمی‌کرد که کسی این‌جا روزه است! مشهد که شهری مذهبی بود - ما در مشهد بودیم - مردم راحت و علنی روزه می‌خوردند؛ کأنه در بعضی از بخش‌های شهر، اصلاً ماه رمضان نیامده است! در مساجد - ظهر ماه رمضان در غالب مساجدی که انسان سر می‌زد و می‌رفتیم، می‌دیدیم - پنجاه نفر، چهل نفر، حداکثر صد نفر جمعیت نشسته بودند؛ مگر این که در جایی یک منبری معروف خوش‌بیانی باشد!

امروز شما نگاه کنید! همه‌جا روزه‌دار است، همه جا در حال ذکر و در حال توجه است و بهترین روزه‌داران از میان جوانان‌اند. جلسات قرآن، جلسات دعا، جلسات توسل، جلسات تضرع و سخنرانی‌های طولانی هست. اصلاً آیا با گذشته قابل مقایسه است؟ اعتکاف نیز همین‌طور بود. اصلاً اعتکاف در گذشته خیلی کم بود؛ سخت بود، کار مشکلی بود. باید سه روز، روزه می‌گرفتند، در مسجد می‌ماندند و از مسجد بیرون نمی‌رفتند؛ همه کس حاضر نبود.

۱۲/۱۰/۷۶ بیانات در خطبه‌های نماز جمعه

این اعتکافی که در مسجد دانشگاه شد، برای من خیلی شیرین و لذتبخش بود

چه کسی می‌خواهد این معنویات را به این جوانان یاد بدهد و دستشان را بگیرد؟ این به عهده‌ی شماست. این وظیفه‌ی بزرگی است؛ آن را کم نگیرید. البته اشاره کردم که شما، اول نسبت به خودتان حساسیت به خرج دهید. من سال گذشته در جمع شما گفتم - به نظرم در جمع شما در قم بود - این اعتکافی که در مسجد دانشگاه شد، برای من خیلی شیرین و لذتبخش بود. الحمدلله سال به سال اقبال مردم به این اعتکاف زیاد می‌شود. برای من گزارش آوردند که روز سوم، وقتی مردم از مساجد - البته شاید بعضی از جاها، نمی‌دانم کجا. هم هجا بوده یا بعضی از جاها - و از اعتکاف بیرون می‌آمدند، با گریه از مسجد جدا می‌شدند! سه روز در مسجد روزه گرفته‌اند؛ دعا و اُتس و ذکر و تضرع داشتند؛ حالا که می‌خواهند از مسجد جدا شوند، اشک‌ریزان با مسجد و با اعتکاف وداع می‌کنند! این‌ها چیزهای خیلی خوبی است؛ جلب رحمت پروردگار را می‌کند. شما این را بدانید که بسیاری از موفقیت‌های امروز ما، بر اثر این چیزهاست. شاید شما بعضی از این کارها و موفقیت‌های سیاسی راه به ما که مسؤولین نظام و تصمیم‌گیران سطح بالای

کشور هستیم، مستند کنید؛ اما ما خودمان، گاهی که در بعضی از مسائل بخصوص صحبت و مذاکره می‌کنیم، حقیقتاً به این نتیجه می‌رسیم که در این زمینه کاری نکرده‌ایم و این یک قدرت‌نمایی خدایی بوده است. همان‌طور که امام علیه السلام در یکی از بیماری‌هایشان که در بیمارستان بستری بودند به من فرمودند: «من در طول این سال‌ها، در تمام این مدت، دست قدرتی را احساس کردم که ما را پیش می‌برد». من هم امروز آن قدرت را احساس می‌کنم. این رفتارهای شما و مردم است؛ این تضرع‌ها، توجّه‌ها، توسّلات به پروردگار، عبودیت‌ها و سر به فرمان نهاد نهاست که رحمت الهی را متوجّه می‌کند؛ یک عده اصلاً نمی‌توانند تصوّرش را بکنند - خوب نکنند - اما انسان وقتی که با قضا یا و با فطرت خودش روبرو شود، کاملاً می‌فهمد که قضیه چیست.

۷۵/۰۹/۱۵ بیانات در دیدار جمعی از اعضای تشکل‌های دانشجویی

آنچه یک ملت از این
طریق و از طرق معنوی به دست
م آورد، یک پشتوان های می شود،
ذخیر های می شود برای اینکه بتواند در
همه میدان های زندگی، با اراده ی راسخ
و با عزم مقاوم، در مقابل مشکلات
پیش برود؛ ب نسبت ها را باز کند،
کارهای بزرگ انجام دهد.

طبیعت کار را باید نگاه کرد

بعضی فقط روی نقاط منفی نگاه می کنند؛ گاهی هم که ما از دانشگاه و دانشجو و جوان تعریف می کنیم، به خودشان می گویند که لابد این ها از فلان مفسده و فلان اشکالی که وجود دارد، خبر ندارند؛ نه، این مسئله ی بی خبری نیست؛ ما از بخش های منفی و از قسمت های تاریک خیلی هم بی خبر نیستیم؛ لیکن طبیعت کار را باید نگاه کرد؛ طبیعت جوان، آن هم دانشجو، آن هم در یک محیط جمعی، آن هم در معرض تبلیغات عجیبی که امروز وجود دارد؛ اغواگری هایی که وجود دارد، تأثیرگذاری هایی که روی فکر جوان فهمیده ی دانشجوی ما وجود دارد. با توجه به

اعتکاف بخش عظیمی از جوانان دانشگاهی، نشان می دهد که ملت ایران دلبستگی خود را به دین مبین پروردگار بیشتر کرده است

به رغم تلاش های مستمر دشمنان اسلام برای بدبین کردن ملت ایران به اسلام و روحانیت، پدیده هایی همچون اعتکاف بخش عظیمی از جوانان دانشگاهی، نشان می دهد که ملت ایران دل بستگی خود را به دین مبین پروردگار بیشتر کرده است و همین واقعیات ارتباط با این مردم مؤمن و پرفرصا را بسیار شیرین می کند.

۲۱/۸۲ دیدار علما و روحانیان و طلاب استان زنجان با رهبر انقلاب

برق این‌ها از برکت انقلاب است

این ماه را باید قدر دانست. اول این ماه، متبرک است به ولادت امام باقر علیه السلام؛ آخر این ماه، متبرک است به بزرگترین حادثه‌ی تاریخ؛ یعنی بعثت پیغمبر صلی الله علیه و آله. در نیمه‌ی این ماه، جوانان ما سال‌هایی است که این سنت حسنه را در کشور رایج کرده‌اند؛ سنت اعتکاف را، رفتن در مساجد را، روزه گرفتن را، واقعا چقدر منظره‌ی زیبا و معطری است که جمع‌کنی از جوان‌های ما برخلاف سیره‌ی متعارف جوان‌های دنیا که غرق در شهوات و تمایلات نفسانی هستند، روزها و شب‌هایی را روزه بگیرند؛ بروند در یک مسجدی بنشینند، اعتکاف کنند؛ شب و روزشان را ذکر و فکر و شنیدن معارف الهی و شنیدن احکام و مذاکره‌ی علم حقیقی - که علم توحید است - قرار دهند؛ این خیلی چیز مهمی است. این‌ها از برکت انقلاب است. قبل از انقلاب، ما در این ایام نیمه‌ی ماه رجب ندیده بودیم یا خیلی به‌ندرت می‌دیدیم که کسانی بروند اعتکاف کنند. غالباً همه‌ی ماها، همه‌ی مردم غافل بودیم از این روزنه‌ی رحمت الهی. بنده در مشهد که اصلاً ندیده بودم؛ در قم هم یک تعداد معدودی، یک چند نفر طلبه در مسجد امام می‌رفتند و ایام نیمه‌ی ماه رجب اعتکاف می‌کردند. امروز شما نگاه کنید؛ نه فقط مساجد جامع، نه فقط مساجد بزرگ، نه فقط در یک شهر و دو شهر، بلکه در همه‌ی کشور، در همه‌ی شهرها، در همه‌ی مساجد، جوان‌های ما، مردان ما، زنان ما، دختران ما، پسران ما می‌روند

بعضی کسان اصرار دارند این زیبایی‌ها و جلوه‌های عشق و احساس و ایمان دینی را که م‌بتواند پشتوانه همه فعالیت‌های انسان قرار گیرد، در محیط جوان و دانشگاه انکار کنند. چرا؟

این‌ها، شما نگاه کنید به واقعیت‌های درخشانی که در محیط دانشجویی از لحاظ دینی هست؛ انسان می‌فهمد که خیلی مهم است. همین مواردی که بیان کردند - این اعتکاف‌ها، این نماز جماعت‌ها، این حضورهای فعال در مواقع حساس و در مراکز حساس، این اردوهای جهادی، این فعالیت‌های سازندگی - این‌ها خیلی مهم است.

بیانات در دیدار اعضای نهاد نمایندگی رهبری در دانشگاه‌ها ۸۹/۰۴/۲۰

صف می‌کشند، اسم می‌نویسند، برای اینکه به آنها فرصت داده شود که در این مسجد، در آن مسجد، سه روز روزه بگیرند و اعتکاف کنند؛ این خیلی برای یک ملت حائز ارزش است، این خیلی مهم است. اینها هست. این ماه رجب است؛ از این فرصت‌ها استفاده کنید. جوان‌ها! شما بیشتر استفاده کنید. دل‌های پاک شما، جان‌های باصفا و نورانی شما آماده‌ی تالکُوات و تشعشات رحمت الهی و توجهات الهی است؛ این را قدر بدانید. آنچه یک ملت از این طریق و از طرق معنوی به دست می‌آورد، یک پشتوان‌های می‌شود، ذخیره‌های می‌شود برای اینکه بتواند در همه‌ی میدان‌های زندگی، با اراده‌ی راسخ و با عزم مقاوم، در مقابل مشکلات پیش برود؛ بن‌بست‌ها را باز کند، کارهای بزرگ انجام دهد. پشتوان‌های همه‌ی اینها، این معنویت است. کسی مثل امام بزرگوار ما که یک تنه وارد شد و توانست به برکت عزم و اراده‌ی راسخ و ایمان و توکل، همه‌ی ملت را بسیج کند و این حرکت عظیم را راه بیندازد، بیش از هر چیز متکی بود به همان جوشش قلبی، معنوی، روحی، توکل، معرفت، عبادت. تا آخر عمر هم این بزرگوار با وجود پیری و ناتوانی و شکستگی، نیمه‌ی شب برمی‌خواست، اشک

می‌ریخت. ما خبر داشتیم از نزدیکان ایشان که به همه‌ی خصوصیات زندگی ایشان واقف بودند، شنیده بودیم، اطلاع داشتیم؛ ایشان نیمه‌های شب برمی‌خواست، از خدای متعال استمداد می‌کرد - «رهبان اللیل» - شب با آن حالت، آن وقت مثل شیر غرانی می‌آمد توی میدان‌ها، قدرت‌ها را شکست می‌داد، ضعف‌های ملت را برطرف می‌کرد، اراده‌های همه‌ی ما مردم را تقویت می‌کرد و راه می‌انداخت؛ به برکت آن پشتوان‌های معنوی.

۲۵/۲/۹۲ بیانات در دیدار اقشار مختلف مردم

ما بایستی کاری کنیم که اخلاق اسلامی در جامعه رایج شود، خوب، امروز به واقعیت که نگاه می‌کنیم، می‌بینیم نه، حقا و انصافا اختلال‌هایی وجود دارد. البته من این را به شما بگویم، بارها هم در اعلان‌های عمومی گفته‌ام - که همان عقیده‌ی قلبی و عمیق خود بنده است - من به این نسل جوان خودمان خیلی اعتقاد دارم. من معتقدم با این همه عوامل مخرب، در عین حال نسل جوان ما نمایش‌های دینی و اعتقادی‌اش به مراتب عمیق‌تر، جذاب‌تر و پرمغزتر و پرمعناتر است. حالا همین روزها، روزهای اعتکاف است؛ ماه رمضان یک جور دیگر، ایام توسات یک جور دیگر، نوع ورودشان در میدان‌های مقابله‌ی نظام با دستگاه‌های بین‌المللی یک جور دیگر است. بنابراین هیچ‌گونه اختلالی در اعتقاد بنده نسبت به این مردم و به این جوان‌ها به وجود نیامده و ان‌شاءالله به وجود نخواهد آمد؛ لیکن واقعیت‌ها را باید نگاه کرد و دید. ما ظرفیتمان بیش از این‌هاست، ما توانایی‌مان بیش از این‌هاست. ما بایستی کاری کنیم که اخلاق اسلامی در جامعه رایج شود. وقتی می‌گوییم انقلاب اسلامی، خوب، اسلام یک بخش اخلاق است. پس بایستی رسالت اخلاقی انقلاب در جامعه تحقق پیدا کند.

۹۱/۰۳/۱۳ بیانات در دیدار اعضای شورای عالی انقلاب فرهنگی

جوانان ما اهل ذکرند

معنویت هم بحمدالله در کشور ما رو به رشد است. جوانان ما اهل ذکرند، اهل دعایند، اهل قرآن‌اند، اهل اعتکاف‌اند. آن تعدادی از جوان‌ها در این کشور که اهل توجه به معنویت‌اند، به نسبت، در جای دیگری ما سراغ نداریم، نشنیده‌ایم؛ و آنطور که از قرائن داریم مشاهده می‌کنیم، وجود ندارد این تعداد جوان مؤمن، علاقه‌مند، با این همه عوامل تخریب و اغوائی که برای جوان‌ها در سرتاسر دنیا امروز با وسایل مدرن دارند فراهم می‌کنند. جوان‌های ما مؤمن‌اند، جوان‌های ما صالح‌اند؛ این به کوری چشم دشمن است. دشمن می‌خواست پرچم حاکمیت اسلام و پیروزی اسلام را از دست این ملت بگیرد و آن را پائین بکشد؛ اما نه فقط این را نتوانست، بلکه علیرغم انف دشمن، کشور ما از لحاظ مادی و معنوی پیشرفت کرد و باز هم پیشرفت خواهد کرد. ان‌شاءالله روزی فرا خواهد رسید که اسلام و جوامع اسلامی و جوامع مسلمین برای دنیا نمونه‌های برجسته‌ای باشند از پیشرفت مادی و معنوی، که مردم دنیا به آن‌ها نگاه کنند و از آن‌ها تقلید کنند؛ بالاتر دید این روز خواهد آمد؛ و این به برکت قرآن خواهد بود.

۹۱/۰۳/۰۴ بیانات در دیدار شرک‌تکنندگان در مسابقات بین‌المللی قرآن کریم

※※ عزیزان من!
 من این را همین جا بگویم که
 دست‌هایی - تبلیغات دروغین
 و گاهی احمقانه و گاهی خبیثانه -
 می‌خواهند این‌طور وانمود کنند که
 مردم در سابق، از حالا دین‌دارتر
 و با اخلاق‌تر بودند!
 این، دروغ است.

همین مراسم اعتکافی که جوانان ما راه می‌اندازند، پدیده‌ی شگفت‌آوری است
 ما اهل معنویتیم، اهل توسلیم، اهل توجهیم، اهل ذکریم؛ خدا را شکر.
 فضای جامعه‌ی ما، مالا مال از توجه به خداست. ماه رمضان کشور ما، یک
 ماه رمضان تماشائی است؛ بهار معنویت است. این جوان‌های عزیز ما در
 جلسات قرآن، در جلسات ذکر و دعا، در جلسات توسل، آنچنان حضور
 نورانی‌ای دارند که انسان لذت می‌برد. در روزهای آینده، همین مراسم
 اعتکافی که جوانان ما راه می‌اندازند، پدیده‌ی شگفت‌آوری است.
 در دوران جوانی ما، در حوزه‌ی علمیه‌ی قم، ایام نیمه‌ی رجب که روزهای
 معروف اعتکاف است، شاید در مسجد امام آن روز، ده نفر، پانزده نفر،
 بیست نفر طلبه - آن هم در مرکز حوزه‌ی علمیه، که قم باشد - اعتکاف
 می‌کردند؛ این کار معمول نبود، بلد نبودند. امروز در دانشگاه‌های کشور،
 هزاران نفر از جوانان دانشجو - دختران و پسران - در مساجد دانشگاه‌ها

این مرد بزرگ راه را در مقابل ملت ما باز کرد
 بعضی‌ها نگاه می‌کنند به یک مظاهری، می‌بینند یک
 چند تا جوان، یک چند تا زن یا مرد، یک عمل خلافی
 انجام دادند، فوراً رویش یک قضاوت کلی می‌گذارند؛
 این غلط است. مردم به معنویات توجه دارند. شما
 همین روزها به مساجد دانشگاه‌ها بروید، ببینید در
 این روزهای اعتکاف چه خبر است. از فردا جوان‌های
 ما می‌روند در مساجد اعتکاف می‌کنند. یکی از
 شلوغ‌ترین، گرم‌ترین و پرشورترین مراکز اعتکاف،
 مساجد دانشگاه‌های ماست؛ غیر از مساجد عمومی و
 مساجد بزرگ، که همه در آن شرکت می‌کنند. این
 نشان‌دهنده‌ی حرکت مردم به سمت معنویت است.
 با این‌هاست که ما می‌توانیم تشخیص بدهیم، قضاوت
 کنیم، حکم کنیم به این که کشور ما، ملت ما، در حال
 پیشرفت است. در همه‌ی ابعاد، کشور دارد پیشرفت
 می‌کند؛ و همه در زیر پرچم اسلام و در سایه‌ی دعوت
 الهی این مرد بزرگ، این انسان والا، این جانشین
 به‌حق پیامبران و اولیاء الهی. این مرد بزرگ راه را در
 مقابل ملت ما باز کرد.

۹۱/۰۳/۱۴ بیانات در مراسم سالگرد رحلت امام خمینی (ره)

اعتکاف می‌کنند، سه روز عبادت می‌کنند، خلوت می‌کنند، با خدای خود ارتباط برقرار می‌کنند؛ مساجد بزرگ و مجامع بزرگ که جای خود دارد. این‌ها معنویت است. کشور ما اهل معنویت است، اما معنویت ما همراه و هم‌روال است با احساس مسئولیت. این معنویت به هیچ وجه نباید ما را از مسئولیت عظیم انقلابی خودمان جدا کند، بلکه کمک به حرکت انقلابی است. آن کسانی که با تکیه‌ی به دین‌داری و با عنوان کردن دین‌داری، سعی می‌کنند جامعه را سیاست‌زدایی کنند، جوانان را سیاست‌زدایی کنند، جوانان را از حضور در عرصه‌های کشور دور نگاهدارند، اشتباه می‌کنند، راه خطا می‌روند، دچار انحراف‌اند؛ این ابعاد با همدیگر است. من در اینجا، در جوار مرقد مطهر امام علیه السلام، در جوار ارواح طیبه‌ی شهدایی که در این گلزار معنوی - بهشت زهرا علیها السلام - به خاک سپرده شده‌اند، شهادت می‌دهم که ملت ما این راه را خوب حرکت کرده است، راه امام علیه السلام را حفظ کرده است. من به چشم می‌بینم و می‌توانم گواهی بدهم که جوانان انقلابی امروز ما، از جوانان انقلابی آغاز انقلاب، اگر از لحاظ ایمان و تقوا و استحکام عقیده بهتر نباشند، عقب‌تر نیستند. من از صمیم قلب و از بن دندان گواهی می‌دهم و اعتقاد دارم که بهترین نقش را مردم ایفاء کرده‌اند؛ ارزش‌ها را نگه داشته‌اند، حفظ کرده‌اند و پای آن ایستاده‌اند؛ مردم بودند که نقشه‌های دشمنان ما را خنثی کردند.

۹۰/۲۰/۱۴ بیانات در بیست و دومین سالگرد امام خمینی

امروز هم جوان‌های ما اکثراً جوان‌های مؤمن و معنوی هستند

با وجود این همه عوامل انحراف، بحمدالله ملت ما مؤمن‌اند، خدادوست‌اند، دین‌شناس‌اند، به معنویت علاقه‌مندند. امروز جوان‌ها در دنیایی که مادیگری بر آن حاکم است، غرق در حیرت و آشفتگی‌اند؛ دوری از معنویت آن‌ها را دچار آشفتگی کرده است؛ نمی‌دانند چه بکنند؛ متفکرانشان هم مانده‌اند؛ و بعضی از آن‌ها فهمیده‌اند که راه اصلاح کارهایشان مراجعه به معنویت است. ولی چه جور می‌توانند معنویت از دست‌رفته را، معنویت

را که دو قرن است در کشورهای غربی دائماً با وسایل **برقی** این دیگر در دنیا نظیر ندارد گوناگون کوبیده شده است، می‌خواهند برگردانند؛ کار آسانی نیست. اما ملت ما این جور نیست. ملت ما در این مجرای عظیم معنویت حرکت کرد، با معنویت توانست یک انقلاب با این عظمت را به پیروزی برساند، با معنویت توانست در این دنیای مادی یک نظام اسلامی را که متکی به معنویت است، برافزاد، پایه‌های آن را محکم کند و آن را در مقابل تهاجم‌ها و طوفان‌های گوناگون حفظ کند. ملت ما یک جنگ هشت‌ساله‌ی تحمیلی را با تکیه‌ی به همین معنویت توانست با سرافرازی و پیروزی طی کند. امروز هم جوان‌های ما اکثراً جوان‌های مؤمن و معنوی هستند. حتی آن کسانی که به‌ظاهر گرایش معنوی در سیمای آن‌ها نیست، انسان در مواقع حساس می‌بیند دل‌هایشان متوجه خداست. بارها من عرض کرده‌ام که در این شب‌های قدر، در این روزهای اعتکاف، در این مراسم نماز عید فطر، چه افرادی، چه اشخاصی که انسان گمان نمی‌کند، دل‌هایشان را متوجه خدا می‌کنند.

۸۷/۰۳/۲۹ خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران

این دیگر در دنیا نظیر ندارد

من در نماز عید فطر این را از روی علم و اطلاع گفتم. در شب‌های احیاء ماه رمضان امسال و در مراسم گوناگون دعا و تضرع، جوانانی از قشرهای مختلف و با ظواهر گوناگون شرکت کرده بودند؛ که اگر یک انسان سطحی و ظاهر بین آن پسر یا آن دختر را با آن لباس - فرض بفرمایید - مشاهده کند، خیال می‌کند این اصلاً خدا را نمی‌شناسد؛ نه، این‌طور نیست. جوان‌های ما دل در گرو حقیقت دارند؛ دل‌هایشان نرم و نورانی است. هیچ وقت در این کشور در طول سال‌های گذشته، از دوران جوانی و نوجوانی ما، به یاد نداریم که در ماه رمضان، در مساجد کشور یا در مسجد گوهرشاد مشهد، مردم بیایند اعتکاف بکنند. در ایام البیض سه روز متعارف ماه رجب یا ماه شعبان، ما تعداد معدودی در قم دیده بودیم که اعتکاف می‌کردند؛ آن هم غالباً طلبه‌ها. در غیر آن معمول نبود. امروز در ایام اعتکاف، دانشگاه‌ها و مساجد و سرتاسر کشور و مساجد جامع، مملو از معتکفین است؛ علاوه‌ی بر آن، در دهه‌ی آخر ماه رمضان، جمعیت عظیمی مشغول اعتکاف بودند. چه کسانی؟ پیرمردها؟ پیرزن‌ها؟ نه، همین جوان‌ها، جوان‌ترین‌ها. این دیگر در دنیا نظیر ندارد. این نسل جوان امروز ماست. امروز گرایش به دین و ارزش‌های انقلابی، و وجه غالب جامعه است.

۸۵/۰۲/۲۱ بیانات در دیدار مردم گرمسار

من این‌جا یک جمله به معتکفین عرض می‌کنم. خوشا به حال‌تان معتکفین عزیز! پدیده‌ی اعتکاف یکی از رویش‌های انقلابی است؛ ما اول انقلاب این چیزها را نداشتیم. اعتکاف همیشه بود. زمان جوانی ما وقتی ایام ماه رجب فرا می‌رسید، در مسجد امام قم - آن هم فقط قم؛ در مشهد من اصلاً اعتکاف ندیده بودم! - شاید پنجاه نفر، صد نفر فقط طلبه اعتکاف می‌کردند. این پدیده‌ی عمومی؛ این که ده‌ها هزار نفر در مراسم اعتکاف شرکت کنند، آن هم اغلب همه جوان، جزو رویش‌های انقلاب است. من یک وقت عرض کردم که انقلاب ما ریزش دارد، اما رویش هم دارد؛ رویش‌ها بر ریزش‌ها غلبه دارند. پس خوشا به حال‌تان معتکفین عزیز! توصیه‌ی من این است که در این سه روزی که شما در مسجد هستید، تمرین مراقبت از خود بکنید؛ حرف که می‌زنید، غذا که می‌خورید، معاشرت که می‌کنید، کتاب که می‌خوانید، فکر که می‌کنید، نقشه که برای آینده می‌کشید، در همه این چیزها مراقب باشید رضای الهی و خواست الهی را بر هوای نفستان مقدم بدارید؛ تسلیم هوای نفس نشوید. تمرین این چیزها در این سه روز می‌تواند درسی باشد برای خود آن عزیزان و برای ماها که این‌جا نشسته‌ایم و با غبطه نگاه می‌کنیم به حال جوانان عزیزمان که در حال اعتکاف هستند. با عمل خودتان به ما هم یاد بدهید.

*** اعتکاف

جای عبادت است؛ البتّه
عبادت فقط هم نماز خواندن
نیست؛ تماس خوب با معتکفین،
ارتباط دوستانه و برادرانه، فراگیری
از آنها، تعلیم‌دهی به آنها، معاشرت
اسلامی را تجربه کردن و آموختن؛
همه‌ی این‌ها فرصت‌هایی است که
در اعتکاف ممکن است پیش
بیاید.

** بحمدالله
 خدای متعال این زمینه
 را فراهم کرده و این توفیق را
 داده و مغناطیس محبت الهی و
 ذکر الهی، دل‌های جوان‌ها را به
 خودش جذب کرده؛ این را باید
 مغتنم شمرد.
 این یک فرصت است.

عارفانه جوانان عزیز ما و همکاری تشکلهای مختلف دانشجویی با یکدیگر
 بود که علیرغم این که ظاهراً بین آن‌ها دیوار کشی و مرزبندی است، وقتی
 خود را با خورشید دین مقایسه می‌کنند، هیچ‌گونه مرز و فاصل‌های بین
 یکدیگر نمی‌بینند و همه دست در دست هم می‌گذارند. بنابراین کسانی
 که تبلیغ می‌کنند جوان دانشجویی ما از ارزش‌های دینی روی برگردانده و
 یا سعی می‌کنند این مسئله تحقق پیدا کند، راه خطا طی می‌کنند و البته
 ناکام هم خواهند شد.

۸۲/۰۷/۲۲ بیانات در دیدار جمعی از دانشجویان زنجان

من در مرادوه با دانش‌جویان و دانشگاه‌ها گاهی جلوه‌های
 عجبی را مشاهده می‌کنم
 شما امروز در پیشانی کتیبه تشکیلات و دستگاه‌های
 محیط دانشگاه، حوزه علمیه، کار و کارگری، جوان و پیر
 و دانشمند، ارزش‌های دینی و اسلامی را می‌بینید. من
 در مرادوه با دانش‌جویان و دانشگاه‌ها گاهی جلوه‌های
 عجبی را مشاهده می‌کنم. بعضی کسان اصرار دارند
 این زیبایی‌ها و جلوه‌های عشق و احساس و ایمان
 دینی را که می‌تواند پشتوانه همه فعالیت‌های انسان
 قرار گیرد، در محیط جوان و دانشگاه انکار کنند. چرا؟
 این در بسیاری از موارد هم ارتباطی به جناح‌بندی و
 جبهه‌بندی‌های بی‌محتوای سیاسی ندارد. برای من
 گزارشی فرستادند که دیشب آن را در جمع علمای
 دینی مطرح کردم تا این برادران عزیز ما بدانند در
 دانشگاه‌ها چه می‌گذرد. آن گزارش درباره روزهای
 اعتکاف در دانشگاه‌های تهران و حالت شور و شوق

جملات کلیدی جهت استفاده در فضاسازی اعتکاف

** در این سه روز، ارتباط‌گیری با خدا اصل باشد.

** روح دعا و نماز عبارت است از ارتباط با خدا، آشنا شدن با خدا، بهره بردن از معنویت، پاکیزه کردن و پیراستن روح، و پالایش کردن ذهن از وسوسه‌ها.

** نماز را با توجه و اول وقت بخوانید.

** من در این ایام اعتکاف، صحیفه‌ی سجاده‌ی را توصیه می‌کنم. این صحیفه‌ی سجاده‌ی واقعا کتاب معجزنشانی است.

** یک نکته این است که همه‌ی مردم و بالخصوص جوانان عزیز، این ارتباطی را که به برکت این روزهای مبارک و شب‌های نورانی با خدای متعال پیدا کرده‌اند، نگذارند قطع شود؛ این رابطه‌ی با خدا را حفظ کنید.

** اگر همین نماز پنج‌گانه، با توجه، با حضور قلب و با این توجه که در مقابل خدا ایستاده‌ایم، خوانده شود، بهترین رابطه است و روزبه‌روز دل شما را نورانی‌تر خواهد کرد.

** اعتکاف در واقع [یعنی] خود را محبوس کردن در یک مکان محدود و ایجاد محدودیت در خود. عکوف یعنی بسته بودن؛ خود را به یک نقطه‌ای منحصر کردن، برای اینکه خلوتی در دل به وجود بیاید که انسان بتواند فرصت ارتباط صمیمی و خالص با خدای عالم را پیدا کند؛ اعتکاف این است.

** بحمدالله خدای متعال این زمینه را فراهم کرده و این توفیق را داده و مغناطیس محبت الهی و ذکر الهی، دل‌های جوان‌ها را به خودش جذب کرده؛ این را باید مغتنم شمرد. این یک فرصت است.

** اعتکاف جای عبادت است؛ البته عبادت فقط هم نماز خواندن نیست؛ تماس خوب با معتکفین، ارتباط دوستانه و برادرانه، فراگیری از آنها، تعلیم‌دهی به آنها، معاشرت اسلامی را تجربه کردن و آموختن؛ همه‌ی این‌ها فرصت‌هایی است که در اعتکاف ممکن است پیش بیاید.

** سه روز روزه‌داری، و انقطاع از دنباله‌های متعارف زندگی، و توجه به خدای متعال و به معنویات و به معارف و به توحید؛ این‌ها خیلی با ارزش است.

** تعمیق معرفت دینی خیلی مهم است. یک وقت یک کسی همین‌طور روی احساسات، در نماز جماعت هم ممکن است شرکت کند، در اعتکاف هم شرکت کند، در مجلس عزای حسینی هم شرکت کند، در فلان تظاهرات دینی هم شرکت کند، اما این معرفت در عمق جان او وجود نداشته باشد؛ لذا سر یک پیچی، سر یک دست‌اندازی، یکهو می‌بینید که از جا در می‌رود؛ این به خاطر این است.

❖ وقتی اعتکاف می‌کنید، وقتی روزه می‌گیرید، وقتی اجتماعات مذهبی تشکیل می‌دهید، باید همراه با توجه به خدای متعال و همراه با اخلاص باشد. کلید موفقیت این‌هاست.

❖ جوانی که پرورش‌یافته دوران انقلاب است، از معرفت دینی برخوردار است؛ ایمانش هم ایمان عمیقی است؛ البته احتیاج دارد که تغذیه معنوی و فکری دائمی شود.

❖ عزیزان من! من این را همین‌جا بگویم که دست‌هایی - تبلیغات دروغین و گاهی احمقانه و گاهی خبیثانه - می‌خواهند این‌طور وانمود کنند که مردم در سابق، از حالا دین‌دارتر و با اخلاق‌تر بودند! این، دروغ است.

❖ مقام حُبّ الهی را از خدای متعال طلب کنید.

❖ امام عظیم‌الشأن ما، بیش از هر چیز متکی بود به همان جوشش قلبی، معنوی، روحی، توکل، معرفت، عبادت. تا آخر عمر هم این بزرگوار با وجود پیری و ناتوانی و شکستگی، نیمه‌ی شب برمی‌خواست، اشک می‌ریخت. ما خبر داشتیم از نزدیکان ایشان که به همه‌ی خصوصیات زندگی ایشان واقف بودند، شنیده بودیم، اطلاع داشتیم؛ ایشان نیمه‌های شب برمی‌خواست، از خدای متعال استمداد می‌کرد - «رهبان اللیل» - شب با آن حالت، آن وقت روز مثل شیر غزائی می‌آمد توی میدان‌ها، قدرت‌ها را شکست می‌داد، ضعف‌های ملت را برطرف می‌کرد.

❖ ما بایستی کاری کنیم که اخلاق اسلامی در جامعه رایج شود.

❖ جوانان ما اهل ذکرند، اهل دعایند، اهل قرآن‌اند، اهل اعتکاف‌اند.

❖ یکی از شلوغ‌ترین، گرم‌ترین و پرشورترین مراکز اعتکاف، مساجد دانشگاه‌های ماست.

❖ پدیده‌ی اعتکاف یکی از رویش‌های انقلابی است.

❖ دل‌های پاک شما، جان‌های باصفا و نورانی شما آماده‌ی تلاکّوات و تشعّشات رحمت الهی و توجهات الهی است؛ این را قدر بدانید.

❖ از خدا بخواهید که آثار به‌جامانده‌ی از تخلف و گناه را از دل‌وجان ما برطرف بفرماید؛ از خدا بخواهید که راه توبه را برای شما هموار کند.

هیأت تراز انقلاب اسلامی،
همان قلعه‌ای است که باید به سویش حرکت نمود.
همان هیأت‌الگوی که گوشه گوشه و لحظه لحظه‌اش مورد رضایت امام عصر علیه السلام باشد.
هیأتی است که شایسته برپایی در حضور حضرتش باشد. هیأتی آماده حضور و ظهور...
ترسیم بایسته‌ها و شایسته‌های چنین هیأتی، هر چند سخت و دشوار
می‌نماید؛ اما لازم است و ضروری...

در «آفتاب»، در جستجوی ابعاد و شاخصه‌های «هیأت تراز انقلاب اسلامی»
پای بیانات امام راحل (ره)
و رهبر معظم انقلاب (مدظله العالی) می‌نشینیم.

۰۲۵ ۲۲۹۲ ۸۹ ۵۱
۳ ۰۰۰ ۱۵۴۲
www.1542.org
info@1542.org